

KRISTITYN VAELLUS III

John Bunyan

Kolmas luku

KRISTITTY KULKEE AHTAAN PORTIN KAUTTA

Kristitty portilla

Tie sinne ohdakkeinen on Ja portti ahdas aivan, Vie alle ristin, ahdingon Ja murheen, sodan, vaivan. Siell` esteet lukemattomat, Suot, laaksot, mäet, kukkulat Kohtaavat matkamiestä (Vvk.430:3).

Sitten Kristitty aikaa myöten saapui portille. Portin päälle oli kirjoitettu: **"Kolkuttakaa, niin teille avataan"** (Matt.7:7). Hän kolkutti siis useita kertoja sanoen:

Sä avannetko oven mullekin ja armahdatko kapinoitsijaa? Mä raukka lien, ei toista kurjempaa, mut syntejäni kadun syvimmin. Jos armon saan, niin kiitän alati mä Jumalaa ja Herraani.

Vihdoin tuli portille muuan kunnianarvoisa henkilö nimeltään **Hyvä Tahto**, joka kysyi, kuka kolkuttaja oli, mistä hän tuli ja mitä tahtoi.

KRISTITTY:

Täällä on eräs kurja vaivattu syntinen. Tulen Turmeluksen kaupungista, mutta olen menossa Siionin vuorelle **vapautuakseni tulevasta vihasta.** Saatua kuulla, että tie sinne käy tämän portin kautta, pyydän saada tietää, herra, tahdotteko laskea minut sisälle.

HYVÄ TAHTO:

Tahdon kaikesta sydämestäni. Ja samalla hän avasi portin. Kun Kristitty astui portille, **työnsi hän tämän nopeasti sisälle.** Kristitty kysyi mitä se merkitsi. Toinen vastasi: Vähän matkan päästä tästä on luja linna, jonka

omistaja on **Beelsebub**. Sieltä sekä hän että hänen väkensä ampuvat nuolia osuakseen niihin, jotka tulevat tälle portille, **että ne kuolisivat ennen kuin pääsevät sisälle**. Silloin Kristitty sanoi: Minä iloitsen ja vapisen. Kristityn tultua portin sisäpuolelle mies kysyi, kuka hänet oli portille ohjannut.

KRISTITTY:

Evangelista neuvoi minua tulemaan tänne ja kolkuttamaan, ja hän sanoi Teidän, hyvä herra, ilmoittavan minulle, mitä on tehtävä.

HYVÄ TAHTO:

Avoin ovi on edessäsi, **eikä kukaan voi sitä sulkea**.

KRISTITTY:

Nyt alan niittää hyötyä uhkarohkeasta kiirehtimisestäni.

HYVÄ TAHTO:

Mutta miksi tulet yksinäsi?

KRISTITTY:

Sentähden, ettei yksikään naapureistani nähnyt vaaraa kuten minä.

HYVÄ TAHTO:

Tiesikö kukaan heistä matkastasi?

KRISTITTY:

Vaimoni ja lapseni näkivät ensimmäisinä lähtöni ja huusivat minua takaisin. Jotkut naapureistanikin huusivat minua palaamaan, mutta **minä pistin sormet korviini ja jatkoin matkaani**.

HYVÄ TAHTO:

Eikö kukaan heistä tullut jälestäsi taivuttamaan sinua takaisin?

KRISTITTY:

Uppiniskainen ja Taipuvainen tulivat, mutta nähtyänsä, etteivät voineet voittaa, Uppiniskainen meni takaisin, mutta **Taipuvainen tuli kanssani vähän matkaa.**

HYVÄ TAHTO:

Miksei hän tullut tänne saakka?

KRISTITTY:

Tulimme kyllä yhdessä aina Epäilyksen suolle, johon äkisti vajosimme. Silloin naapurini kadotti rohkeutensa eikä uskaltanut tulla edemmäksi. Sen tähden hän päästyään suosta sille puolelle, joka oli lähellä kotia, sanoi, että **saisin hänen puolestansa yksin omistaa hyvän maan.** Niin hän meni tiehensä Uppiniskaisen jälkiä ja minä tulin tännepäin.

HYVÄ TAHTO:

Voi miesparkaa! Onko hänelle taivaan kunnia niin vähän arvoinen, ettei hän sitä saavuttaakseen uskalla antautua muutamiin vaikeuksiin?

KRISTITTY:

Olen sanonut totuuden Taipuvaisesta; ja jos sanon totuuden itsestäni, **en ole häntä parempi.** Hän tosin palasi kotiinsa, mutta minäkin käännyin kuoleman tielle Maailman Viisaan lihallisten todistusten houkuttelemana.

HYVÄ TAHTO:

Vai näki hän sinut? Hän olisi kai tahtonut saattaa sinut etsimään huojennusta herra Lainorjuuden avulla! Molemmat ovat pettureita. Seurasitko sinä hänen neuvoansa?

KRISTITTY:

Niin kauas kuin uskalsin. Menin hakemaan herra Lainorjuutta, **kunnes luulin hänen talonsa ääressä olevan vuoren kukistuvan päälleni.** Siinä minun siis täytyi pysähtyä.

HYVÄ TAHTO:

Se vuori on monta surmannut ja on vastedeskin monta surmaava. Hyvä, ettei se sinua musertanut.

KRISTITTY:

En todella tiedä, miten minulle olisi käynyt, jollei Evankelista olisi sattunut uudelleen kohtaamaan minua seisoessani mietteissäni alakuloisena. Oli Jumalan armo, että hän tuli toisen kerran luokseni, sillä muuten en olisi milloinkaan tullut tänne. Mutta nyt olen tullut sellaisena kuin olen, vaikka olisin paremmin ansainnut saada surmani vuorenvyörymästä kuin seisoa tässä puhelemassa herrani kanssa. **Oi, mikä armo minulle onkaan, että vielä pääsin tästä sisälle!**

HYVÄ TAHTO:

”Emme kiellä sisäänpääsyä keltään, vaikka he olisivat tehneet mitä tahansa ennen tänne tulemistansa. Ken tahansa tänne tulee, häntä ei suinkaan heitetä ulos” (Joh.6:37).

Tule siis, hyvä Kristitty, vähän matkaa kanssani, tahdon kertoa sinulle tiestä, jota sinun tulee käydä. **Sen ovat kulkeneet patriarkat, profeetat, Kristus ja Hänen apostolinsa**, ja se on suora kuin ojennusnuora: Sitä sinun on kulkeminen.

KRISTITTY:

Eikö siinä ole mitään mutkia tai haaroja, joissa outo voisi eksyä?

HYVÄ TAHTO:

Kyllä, monta tietä käy ristiin sen poikki; on vääriä ja laveita teitä. Mutta oikean tien eroitat väärästä siitä, että **se on suora ja kaita** (Matt.7:14).

Sitten näin unessani, että Kristitty kysyi, että eikö HYVÄ TAHTO voinut ottaa pois hänen taakkaansa. Ei hän näet vielä ollut siitä vapautunut eikä hän voinut mitenkään itse sitä irroittaa selästänsä. HYVÄ TAHTO vastasi: Tyydy kantamaan taakkaasi, kunnes saavut vapautuksen paikkaan, sillä **siellä se on itsestään putoava selästäsi**. Silloin Kristitty alkoi vyöttää

